

Slutrapport:***Arkeologisk keramik ur olika aspekter***
**- seminarium arrangerat av Studio Västsvensk Konservering,
Västarvet, Göteborg, 9-10 december 2010.**

Med hjälp av ett bidrag från Syskonen Bothéns Stiftelse fick jag möjlighet att delta i ett keramikseminarium i slutet av 2010. Seminariet varade en dag, från lunch till lunch, och erbjöd ett dussin varierande föredrag på temat arkeologisk keramik, samt en trevlig middag hos SVK på kvällen. Deltagarna var främst konservatorer, arkeologer och naturvetare.

Ämnena skiftade mellan arkeologiska analyser med presentationer från olika arkeologiska fyndplatser, rena naturvetenskapliga undersökningar av keramiskt material och självklart också konserveringsföredrag.

Några av presentationerna utmärkte sig särskilt och en av dessa gavs av Anders Lindahl, Keramiska forskningslaboratoriet, Lunds universitet. Han har utarbetat en metod som gör det möjligt att kol-14-datera arkeologisk keramik. Genom att analysera kolpartiklar, som trängt in i det keramiska godset vid bränning, kan man få en datering av när kärlet brändes eller användes. Metoden gör det möjligt att få dateringar från fyndplatser där det i övrigt inte finns organiskt material bevarat.

Vidare presenterade Carola Bohm, Acta Konserveringscentrum, de senaste resultaten från ett av delprojekten inom RAAR (Reburial and Analysis of Archaeological Remains), dvs. det som handlar om glas och keramik. Inom projektet undersöks återdeponering i marina havssediment som möjlig metod för tidsbegränsad förvaring av marinarkeologiskt material.

Efter ett antal år på havsbotten i Marstrands hamn har nyligen en mängd prover, av bl.a. glas och keramik, tagits upp. Dessa har undersökts och analyserats för att konstatera om nedbrytning har skett. Resultaten visade bl.a. att stengods, porslin och kritpipa har klarat sig relativt opåverkade medan lågbränt lergods uppvisade kraftig nedbrytning.

Inger Nyström Godfrey, SVK, berättade därefter om sina erfarenheter av att använda cyclododekan som temporärt konsolideringsmedel under framgrävandet och stabiliserandet av arkeologisk keramik upptagen i preparat. Cyclododekan, som är ett lättflyktigt vaxliknande ämne, visade sig fungera bra men hade sina begränsningar. En erfarenhet som drogs var att krukorna stabiliserades i den form de hade fått under de många åren i marken, dvs. ofta skeva och deformerade.

På kvällen den första dagen bjöds deltagarna på rundvisning i SVK:s fina lokaler där vi även fick se ett antal av deras pågående projekt. Ett av dessa var våtrengöringen av en enorm matta från Chalmers som upptog golvet i ett helt rum. Därefter följde en välsmakande buffé i trevligt sällskap.

Under den andra dagen var det särskilt ett föredrag som drog till sig min uppmärksamhet. Det var Ulf Ragnesten vid Göteborgs stadsmuseum som berättade, på ett mer filosofiskt sätt än övriga presentationer, om *Keramik som identitet vid en utgrävning i Torslanda*. Gravkeramiken tolkas av Ulf som identitetsskapande för både individen och för gruppen under förromersk järnålder. Själva gravurnan kan liknas med individens identitet medan gravgropen med dess form, skick och ritual, hör ihop med gruppens identitet.

Sammantaget gav seminariet en god inblick i vad som nu pågår inom området arkeologisk keramik i Sverige och gav ett fint tillfälle för specialister inom olika discipliner att mötas.

Stockholm
2011-04-07

/Karin Lindahl